

[Alvilda Larsen.]

et hadefuldt sprog. Jeg har ikke analyseret mine følelser overfor det ærede medlem eller andre socialdemokrater, men jeg ved, at jeg ofte har tænkt og følt: hvor har de svigtet! Hvor har de svigtet mange gange! De svigtede i Spanien, de svigtede det spanske folk. Og i aften siger det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) ting, som giver mig ret til at sige: nu svigter I også kolonifolkenes kamp! Jeg vil ikke bruge ord som had, men jeg vil i stedet for bruge ord som foragt. Jeg har kun ringeagt tilovers for folk, der taler om demokrati, samtidig med at de fører et hadefuldt sprog, samtidig med at de udviser en opførsel som den, de har udvist i de sidste måneder overfor os.

Og til slut kun en ting: tvivl, ærede medlem fru Bodil Koch, afværger ikke krig. De tvivler heller ikke så meget, at De ikke har taget deres standpunkt. Javel, ærede medlem, De har taget Deres standpunkt. Vi andre har taget vort, og fremtiden vil afgøre, hvem der får ret.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Det ærede medlem hr. Mogens Fog vendte tilbage til sit spørgsmål om, hvad der skulle ske, hvis en af Atlantmagterne begyndte en angrebskrig. Jeg mente at have besvaret det, men jeg forstod, at det ærede medlem ikke var tilfreds med svaret. Må jeg da sige, at hvis det efter min mening aldeles utænkelige skulle ske, at en deltager i Atlantpagten begyndte en angrebskrig, er de andre medlemmer naturligvis ikke forpligtede efter traktaten.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen spurgte, om Danmark følte sig truet af Rusland. Det samme spurgte det ærede medlem om for en måneds tid siden, da vi havde en debat her, og da svarede jeg på spørgsmålet. Nu spørger det ærede medlem igen om det samme, som han dengang gjorde, og jeg vil svare det samme: at vi ikke tror, at Sovjetunionen agter at angribe Danmark, men vi føler os i samme usikre stilling som andre mindre lande i Europa.

Ærede kommunistiske medlemmer taler om afstemningen i De Forenede Nationer om de sovjetrussiske nedrustningsforslag. Vil det ærede medlem virkelig påstå, at de 6 østeuropæiske lande, som er medlemmer af De Forenede Nationers organisation, har patent på fred og fordragelighed, at de er de eneste lande i verden, der virker for fred og fordragelighed? Har det danske blad „Land og Folk“, når man ser det til daglig,

i tekst og billeder noget som helst at gøre med fordragelighed og tolerance?

De ærede medlemmer har i dag optaget en amerikansk skik, som anvendes i kongressen i Washington. De har næppe ved deres filibustering-taler i aften gavnnet deres sag, ved at indføre denne amerikanske uskik i det danske folketing.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Mogens Fog har ordet for en kort bemærkning.

Mogens Fog: Den højtærede udenrigsminister søger at berolige os ved at sige, at hvis det efter hans mening ganske usandsynlige skulle ske, at en af Atlantpagtens deltagere optræder som angriber, så er vi naturligvis ikke forpligtet til også at slutte op i dette angreb. Det havde jeg i og for sig heller ikke ventet, og jeg havde oven i købet foregrebet udenrigsministerens svar ved at sige, at en sådan forpligtelse åbenbart ikke forelå. Men jeg påpegede, at i det øjeblik en sådan situation indtræffer, vil den overfaldne part med rette kunne betragte os som allieret med den, som udfører angrebet. Den risiko, dette kan medføre for vort land, kan ingen være blind for, og den risiko burde regeringen også have taget med i betragtning under sine overvejelser.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft er ved forskellige lejligheder gået meget stærkt i rette med mig, fordi jeg har givet udtryk for som min opfattelse, at det var utænkeligt, at Sovjetunionen skulle komme til at optræde som angriberstat. Jeg venter, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft skyndsomt tager ordet for en kort bemærkning for at korrigere den højtærede udenrigsminister, der har sagt, at efter hans mening er det helt utænkeligt, at en af Atlantpagtens deltagere kunne begynde et angreb.

Den højtærede udenrigsminister mener, at han har svaret på det ene af de spørgsmål, jeg har stillet ham, med nogle bemærkninger om, at vi føler os ikke truet, men vi føler os usikre som andre europæiske nationer. Men man går vel ikke rundt som udenrigsminister og har sådan en almindelig usikkerhedsfølelse uden at kunne henføre den til nogen realitet?

Udenrigsministeren sagde, at han havde talt personlig med snart sagt alverdens